

EUROPOS LIETUVIS



Nr. 17 (959).

Londonas, 1967 metų balandžio mėn. 25 d.

XXI metal

PO SOVIETINIŲ KEVALŲ

VILKAS AVIES KAILYJE

Vienas Anglijos lietuvis vasario mėnesį gavo iš savo gimnazičio Lietuvoje laišką, kuriame pastarasis buvo įdėjęs iškarpą iš naujai išėjusio laikraščio „Gimtas kraštas“. Gimnaitis sakė, kad jis galėtų laikraštį užprenumeruoti.

Vedamajame straipsnyje, kuris buvo atspausdintas iškarpoje, buvo pasakyta, kad „Gimtąjį kraštą“ leidžia Kultūrinių ryšių su užsienio lietuviams komitetas Vilniuje. Toliau straipsnyje pasakyta, kad savitraštyje išeiviai galės paskaityti apie „...Tarybų Lietuvą, kuriančią laimingą ir šviesų gyvenimą brolių tarybinių tautų šeimoje“, ir pan.

Paskaitęs tą vedamąjį, Anglijos lietuvis parašė savo gimnazičiui, kad „Gimtas kraštas“ tai yra vilkas avies kailyje ir tik kvailukas to gali nesuprasti.

Kovo 24 d. gimnaitis iš Lietuvos parašė: „Tavo pranašavimas dėl laikraščio „Gimtas kraštas“ išsipildė. Tas laikraštis tikrai nepritaikytas nei lietuviams, gyvenantiems užsienyje, nei lietuviams, gyvenantiems Lietuvoje. Man jis labai nepatinka“.

NAUJI REKORDAI

Maskvos miesto taryba patvirtino architekto projektą, pagal kurį bus pastatytas aukščiausias pastatas Sov. Sąjungoje — 60 aukštų rūmai (TSRS rekordas).

Lietuvoje yra įsteigta biblioteka, kuri turi ilgiausią pasaulio vardą: Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Ministrų Tarybos Valstybinės plano komisijos Respublikinio mokslinės — techninės informacijos ir propagandos instituto Centrinė mokslinė — techninė biblioteka. Jos fonduose yra apie 800.000 spaudinių, kurie, kaip rašo „Mokslas ir Technika“ (Nr. 3, 1967 m.), dėl patalpų stokos „išmėtyti po visą kvartalą“. Skaitytojai, užsakę knygas, turi laukti rekordinį laiką — po 4 - 6 mėnesius (pasaulinis rekordas).

SKAITYTOJAS TAIP IR NESUZINOJO

Vilniuje leidžiamas žurnalas „Mokslas ir Gyvenimas“ (Nr. 2, 1967 m.) atspausdino atsakymą į skaitytojo paklausimą apie Nežinomojo kareivio kapą.

Iš pavadinimo sprendžiant, rimtas žurnalas aprašė Nežinomajam kareiviui kapą įvairiose Europos sostinėse istoriškai, pradedant nuo pirmojo, supilto Paryžiuje 1920 m. Bet čia to žurnalo rimtumas pasibaigė: lietuviui nebuvo pasakyta, kad Lietuvoje Nežinomojo kareivio kapas buvo Karo Muziejaus sodyboje Kaune ir kad jį rusiškieji barbarai išardė. To lietuviui nevalia žinoti.

RYŠININKAI

Šalia geležinkelio ir lėktuvų, pavydžiausiai savo saujoj rusų bolševikų valdžia Lietuvoj (taip pat Latvijoje ir Estijoje) laikė pašta, telegrafą ir telefoną. Toms rėms valdyti ji yra įsteigusi savo ryšių ministerijos padalinį Vilniuj, Rygoj ir Talline. Kituose tokių vadinamųjų sąjunginių — respublikinių ministerijų viršūnėse rusai yra sutikę pasodinti vietinius administratorius ir davę jiems tik pavadoutojų ar kitokių prižiūrėtojų. Paštą, telegrafą ir telefoną rusai Lietuvoj, Latvijoje ir Estijoje valdo patys.

Kovo 24 d. tie Baltijos kraštų „ryšinininkai“ buvo suvažiavę į Vilnių „savo uždavinių aptarti“. Net ir nusiufotografavo. Fotografijos — Lietuvos, Latvijos ir Estijos „TSR ryšių ministrai“: Bieļininas, Aleksandrovas ir Rupskis. Su jais pats SSSR ryšių ministras Pšurcevas, ryšių ir transporto darbuotojų (SSSR) centro sekretorė Kanajeva ir tų darbuotojų pirmininkas Ivanovas. Jų tarpe tik Ksaveras Kairys (Šumausko pavadoutojas), mandagumo pareigų atlikėjas... (E)

PASIMATYMAI IR PRANESIMAI

Vliko pirmininkas dr. J. K. Valiūnas grįžta iš Europos apie balandžio 15 d. P. Valiūnienė, grįžusi balandžio pradžioje, perdavė Vliko valdybai pranešimą, kad pirmininkas Romoj matėsi su Lietuvos diplomatinio šefu S. Lozoraičiu ir lankėsi pas Vatikano valst. sekretorių kardinolą Cicognani. Drauge pranešama, kad Vatikanas dvigubai pailgino Lietuvai skirtas lietuviškas radijo programas.

Šveicarijoje Vliko pirmininkas matėsi su dr. A. Geručiu, Vokietijoje — su dr. P. Karveliu. Po Romos lankėsi Madride ir vyko į Paryžių. (E)

RINKIMINIS PROTESTAS

Trisdešimt trejus metus išbuvęs darbių rankose, Londonas dabar perėjo konservatoriams ir dar su tokia dauguma, kuri stebina visus. O niekas nepajėgia atsakyti, kodėl taip atsitiko.

Ne tik Londono savivaldybė perėjo konservatoriams. Šitaip atsitiko Lancašyre, konservatoriai padidino savo atstovų visur, kur tik buvo rinkimai. O kur dar bus, spėjama, kad tuo įsibėgėjimu visur taip atsitiks.

Taip jau įprasta, kad parlamente laimėjusi dauguma ir pradėjusi kraštą valdyti partija netenka tam tikro procento balsų artimiausiose savivaldybių rinkimuose. Šitaip atsitinka, be abejo, dėl to, kad nauja šluota tam tikruose gyventojų sluoksniuose sukelia nepasitenkinimą. Britų darbo partijos kai kurios priemonės irgi daug kam nepatinka. Ji juk paskelbė potvarkius, kurie neleidžia darbininkams sau reikalauti didesnių atlyginimų ar leidžia tik tam tikrose aplinkybėse. Ji neleidžia kelti prekęms kainų, išskyrus tam tikrus pagraisčius atsitikimus. Kainų ir atlyginimų didėjimas yra tasai užburtas ratas, iš kurio visi norėtų išeiti, bet niekas negali. Jei neleidžiama kelti kainų, tai skundžiasi gamintojai, kad jie neįveikia išlaidų. Dirbantieji savo ruožtu skundžiasi, kad viskas vis dėlto brangu ir brangsta ir neįmanoma žmoniškai išgyventi.

Norėdama sumažinti dideles išlaidas už sienuose, darbių vyriausybė ėmėsi krašte gana nepopuliarių priemonių. Kad nebūtų iš svetur įvežama tiek daug visokių gaminių, ji pakėlė muitus, suvaržė važiuojantiems į užsienį atostogauti leidžiamą pasiimti pinigų sumą, mažina kituose kraštuose laikomą kariuomenę, viso kieriopai remia eksportą ir pramonę, kuri gamina eksportui, didina bedarbių skaičių tuose pramonės šakose, kurios gamina nereikalingus dalykus, ypač vidaus rinkai, kai įvairios priemonės yra sumažinusios pirkėjų pajėgumą.

Dėl dalies tų ir kitų priemonių galima būtų ginčytis, ar jos naudingos, reikalingos ir praktiškos, o svarbiausia — ar jos tikslingos. Deja, ir opozicija ir krašto gyventojai mato, kad užsienio prekybos balansas gerėja. Vadinasi, Britanija arba mažiausiai išveža, arba daugiau išveža savo gaminių, o tai juk visiškai vistik, kad tik tas nelaimingas balansas išseitų jai geresnis. O jis gerėja, kraštas ekonomiškai stiprėja, įsigyja kitų kraštų pasitikėjimą.

Taciau daugumas tų varžomųjų priemonių daliai gyventojų, aišku, nepatinka. Turėdamas dvi dideles partijas, politiškai nesamoningas ar net samoningas britas rinkimais gali pasinaudoti lyg savotiška loterija savo nepasitenkinimui pareikšti. Tokį nepasitenkinimą gali jausti bedarbis, kurio įmonė buvo uždaryta ir kuriam siūloma eiti dirbti visiškai kitokio darbo, arba užsienyje jau įpratęs atostogas praleisti pilietis, kurs dar vis pakankamai uždirba, kad galėtų leisti sau tokią prabangą, bet kuriam vyriausybė dabar yra apribojusi šiam reikalui išlaidas, arba žmogus, kuris savo kariuomenę atitraukė per 10 mylių nuo niekieno žemės, kuri skiria Pietų ir Šiaurės Vietnamą, jeigu Šiaurės Vietnamas atitrauktų savo kariuomenę.

MONTREALIO PARODOS LIETUVISKI ĮVYKIAI

Lietuvių Dienai ruošti Pasaulinės tautinės parodos metu Montrealyje komitetas praneša, kad Lietuvių Diena įvyks 1967 m. rugsėjo 2 ir 3 dienomis Montrealyje.

Rugsėjo 2 d., šeštadienį, vyks lietuvių suvažiavimas. 7 val. vak. Paul Sauve auditorijoje įvyks didelis balius, kurio metu bus išrinkta Iškilioji Kanados lietuvių — Miss Lithuania.

Rugsėjo 3 d., sekmadienį, Pasaulinei parodai skirtose bažnyčioje įvyks iškilmingos pamaldos su lietuvišku pamokslu ir giesmėmis. Tos dienos 3 val. vak. Montreale universiteto Konservatorijos salėje bus aktas ir koncertas. Svečias pakviesti federalinės ir provincijos valdžios ministrai. Šios dienos vakare Pasaulinės parodos amfiteatre įvyks lietuvių pasirodymas. Po jo jaunimui numatytas specialus parengimas. Bus sporto žaidynės ir meno paroda.

Lietuvių Dienai išleidžiamas specialus leidinys, kuriame bus miesto ir parodos planai, parengimų programa ir kita informacija.

Lietuvių Dienos savaitėje Jaunimui ruošiamas stovykla Laurynijos kalnuose.

Lietuviai, ne tikiai iš Kanados ir JAV, bet iš viso pasaulio maloniai kviečiami atsilankyti į Lietuvių Dieną Montrealyje, Kanadoje. Komiteto pirm. adresas: R. Verbyla, 4930 Melrose Ave., Montreal. Informacija: 7722 George St., LaSalle, P. Q.

gus, kuris beveik neturi pinigų, bet norėtų nusipirkti namus ir negali, nes suvaržytas paskolų davimas, arba tas, kuris jau čia, kad jis kažkaip verčiamas aukotis kažkokiems jam neapčiuopiamiems dalykams, jei jis nuo praeitų metų vidurio gauna vis tą patį atlyginimą ir nė peno daugiau.

Šitokių protestantų visada yra ir bus, ir jei jų daug susidaro, tai parlamentu rinkimuose jie pakeičia vyriausybę. Tačiau ką vyriausybės politika turi bendra su savivaldybėmis?

Britanijos savivaldybės tvarkosi savarankiškai. Savo išlaidoms jos ima iš gyventojų mokesčius, o jei tų pinigų dar neužtenka ir jei yra didesnių darbų, o vyriausybė turi pinigų, tai vyriausybė dar pridėda iš savo iždo. Vadinasi, jeigu savivaldybių tvarkymas rinkimų metu atimamas iš vienos partijos žmonių ir atiduodamas kitos žmonėms, tai turi būti koks nors politinis pagrindas.

Taciau neatrodo, kad politiškai kitaip bus galima tvarkyti tokį, pavyzdžiui, Londoną. Reikės ir toliau tiesti gatves ir naujus kelius, gatvėse šaligatvius, statyti namus, ligonines, mokyklas. Tuo niekas neabejoja, ir rinkimus laimėjusieji konservatoriai nežada pradėti kokios nors revoliucijos ar mažinti gyventojams mokesčius. Yra tik dvi sritys, kur gali būti šokie tokie pakeitimai: švietimas ir butų klausimas.

Dėl švietimo jau keli savivaldybės veikėjai konservatoriai tuoj po rinkimų pasisakė, kad jie peržiūrės dabartinius planus, bet ir patys netiki, kad galima būtų siekti kokio nors perversmo. Vienintelis stambesnis reikalas — namai, butai. Kaip kitur, taip ir Londone daug gyvenamųjų namų stato pati savivaldybė ir išnuomuoja juose gyventojams butų. Darbičiai tokią politiką laiko gera, o konservatoriai norėtų, kad ir savivaldybių statomieji namai būtų parduodami tiems, kurie norėtų įsigyti sau gyventi. Tačiau mieste ir šiaip yra nemaža parduodamų namų ir jų niekas neskuba pirkti. O jei neskuba, tai reikėtų, kad neturi pinigų. Vadinasi, savivaldybė, jei norės vykdyti savo konservatoriškąją politiką, turės pardavinėti namus labai patogiomis išsimokėjimo sąlygomis. Ar ji iš šio parduotų namų surinks pakankamai pinigų naujiems statyti, ar turės didinti gyventojams mokesčius? Jei didins mokesčius, tai susidarys nauji protestantų sluoksniai. O ir apskritai vargu tas namų pardavinėjimo klausimas bus laimėjęs konservatoriams rinkimus.

Greičiau tam tikros gyventojų dalies protestas dėl vyriausybės politikos bus padėjęs konservatoriams laimėti savivaldybėse.

Septynios DIENOS

TAIKOS LINKME

JAV sutinką savo kariuomenę atitraukti per 10 mylių nuo niekieno žemės, kuri skiria Pietų ir Šiaurės Vietnamą, jeigu Šiaurės Vietnamas atitrauktų savo kariuomenę.

Tokį planą pasiūlė Kanados užsienių reikalų ministras. Jei abi pusės dėl to susitartų, tai būtų pirmasis žingsnis į taiką Vietnamu.

MIHAJLOVO METAI

Belgrade vėl ketveriems ir pusei metų kalėti nuteistas Mihajlo Mihajlovas, buv. profesorius, kuris anksčiau buvo gavęs vienerius metus. Anuomet jis su viennimiais norėjo leisti nepriklausomą žurnalą ir užsienių spaudoje spausdino prieš Jugoslavijos režimą nukreiptus straipsnius.

Atrodo, kad šįkart buvo pakartoti seni kaltinimai: laisvas Mihajlovas dar per daug pavojingas.

SUKILIMAS NEPASISEKĖ

Karininkai sukilo prieš Ganą valdančio gen. Ankros režimą. Sukilimas numalšintas, bet žuvo generalinio štabo virš. gen. Kotoka. Ganą valdo gen. Ankros vadovaujama 8 kariuomenės ir policijos karininkų junta. Buv. prezidento Nkrumos praskolintas kraštas yra dideliuose sunkumuose.

AUSTRALIJA KRITIKUOJA

Kai Kanados užsienių reikalų ministras planuoja, kaip sustabdyti karą Vietnamu, Australijos užs. reik. ministras kritikuoja Britaniją, kad ji į tą karą neįsijungia. Australija Vietnamu turi apie 5.000 karių.

SPAUDOS PUSLAPIUOSE

BRITAI APIE PALANGOS JUZĘ

Spaudos žirklių biurą žurnalistai Lietuvoje buvo įsteigę dar prieš karą. Kaune, Laisvės alėjoje, priešais Raudonojo Kryžiaus gimdyvių ligoninę, rodos, „10 centų“ gatvinio dienraščio patalpose toks biuras, taip sakant, privačia iniciatyva veikė. Sakykime, koks nors visuomenės veikėjas norėdavo tiksliai žinoti, ką ir kaip apie jį rašo Lietuvos spauda. Už tam tikrą atlyginimą Spaudos žirklių biuras iš visos Lietuvos spaudos jam surinkdavo iškarpas, kuriose būdavo paminėta jo pavardė.

Tokios įstaigos, aišku, nebuvo lietuviškas išradimas. Vakarų kraštuose jos veikė jau nuo 19 šimtmečio, o vien tik Londone jų yra dešimtys. Norint patirti, ką ir kaip dažnai britų spauda rašo apie Lietuvą ir lietuvius, reikėtų ištiesai perskaityti šimtus laikraščių ir žurnalų, nes britų spauda iš tiesų yra gausi. Už, palyginti, nedidelį atlyginimą tai mums atliktų toks, angliškai išsireiškus, Press Cutting Service.

Prašėme mums siųsti visas britų spaudos iškarpas, kuriose būtų paminėtas Lietuvos arba lietuvių vardas. Žinoma, negalime būti visiškai tikri, kad gauname visas tokias iškarpas. Net patyrę biuro bendradarbiai kartais gali, paprastai kalbant, pražopoti viener ar kitur paminėtą Lietuvos vardą, ypač toje daugybėje smulkių provincijos laikraščių. Bet svarbiausieji Londono ir provincijos laikraščiai ir žurnalai, atrodo, yra visiškai kruopščiai peržiūrimi, o į gautųjų iškarpų krūvelę čia ir žvilgtelėsime.

Kosyginio lankymosi Britanijoje metu Lietuva britų spaudoje buvo dažnai linkniuojama. Išievyti demonstracijos ir vadinamoji Baltijos aukso byla, suprantama, atkreipė britų laikraštininkų dėmesį, kas atspindėjo ir iškarpų skaičiuje. Kosyginio vizito atgarsiams nuaidėjus, britų spaudos dėmesys lietuviškom temom, galima sakyti, vėl „sunormalėjo“. Todėl ir apsiribosime vien pastarųjų šešių savaitių iškarpomis, kurių apimtis ir tematika, tur būt, laikytina, tipiška.

Iš viso per šešias savaites gavome 26 iškarpas. Devyniuose straipsniuose arba žinutėse kalbama apie įvykius Lietuvoje. Net šeši laikraščiai atspausdino Reuters žinių agentūros perduotą Tasso pranešimą apie lietuvių Joną Ažuolą (kuris vienas neteisingai rašomas Ozuolas). Vilniaus ligoninėje J. Ažuolas klinikiškai „miręs“ 36 kartus nuo širdies smūgio, bet, 33 kartus gavęs 6.000 voltų elektros šoką, jis buvo išgelbėtas. Žinia, aišku,

šiek tiek sensacinga ir patraukė įdomias naujienas medžiojančius britų redaktorius.

Moterų žurnalas „She“ balandžio mėn. nr. visą puslapį ir keturias nuotraukas paskyrė... Palangos Juzei, kuris apibūdinamas kaip „lietuvių liaudies herojus“. Mat, Buitinio aptarnavimo kombinatas Lietuvoje Palangos Juzę pasirinko savo ženklą, arba trade marku. Tas kombinatas, su trumpintai vadinamas BAK, autobuse įrengė moterų kirpyklą, važinėjančią po kaimus ir aptarnaujančią apsispažinti norinčias moteris ten, kur arti nėra grožio salonų. Paveikslais ir tekstu su tuo supažindindami savo skaitytojas, „She“ redaktoriai rašo, kad „geležinės uždangos kraštai paprastai nepirmauja madose bei grožio kultūroje, todėl įdomu pamatyti iš ten ateinant gerą idėją“...

Rimtas „Daily Telegraph“ Lietuvai paskyrė net dvi žinutes. Sov. Lietuvos kultūros ministro Juozo Banaičio mirtį paminėjo 7 eilutėmis ir kiek daugiau vietos paskyrė „rusų sociologų konferencijai, įvykusiai Lietuvos sostinėje Vilniuje“.

Aštuoniuose iškarpose kalbama apie lietuvių Britanijoje. Coventrio „Evening Telegraph“ dar du kartus rašė apie lietuvių Ireną, kuri „senojoje Lietuvos sostinėje“ Kaune ištėkėjo už brito inžinieriaus Stanley Timmins ir apsigyveno Coventry. Apie tai EL skaitytojai, žinoma, jau buvo informuoti.

Ketteringo dienraštis paskelbė Stasio Nagio nekrologą, o „Yorkshire Evening Post“ paminėjo, kad lietuvių tautinių šokių grupė dalyvavo Leeds miesto šokių festivalyje. „Hackney Gazette“ išspausdino Londono lietuvių bažnyčios baltiaus nuotrauką su aprašu. „East London Advertiser“ pranešė liūdnąją žinią: 55 metų amžiaus lietuvis Franky Ramanauškas kaltinamas dalyvavimu vieno lenko nužudyme, bet kaltu neprisipažinęs...

„Tit-Bits“ savaitraštis dviejuose iliustruotuose puslapiuose aprašė Latvijos, Lietuvos ir Estijos pasiuntinybes Londone, daugiausia vietos skirdami latviams.

Kosyginio viešnagės atgarsį rodo dvi iškarpos. „Punch“ žurnale Francis Williams kandžiai komentuoja Baltijos aukso reikalą, o Boltono „Evening News“ korespondentas aiškina, kad pastarųjų „Baltijos rinkimų farsas nuėjo taip toli, jog jų rezultatai Londone jau buvo paskelbti dieną prieš pačius rinkimus“.

Kitos iškarpos Lietuvą ir lietuvius telietė parašė. „Jewish Chronicle“, rašydama apie hebrajų kalbos tarmes, pastebėjo, kad Izraelyje tariama „shalom“ (hebraiškas pasisveikinimas), o Lietuvoje žydai sakydavo „shawlaym“. Iš „Daily Express“ sužinojome, kad iš Jonišio kilęs L. Skinknė (šiandieną geriau žinomas kaip kino aktorius Laurence Harvey) neseniai aplankė savo tėvus ir broį Tel Avive. Arba kad britų radijo mėgėjai susiriša ir su Lietuvos stotimis. Ir panašiai.

Šešių savaitių bėgyje Lietuva ir lietuviai britų spaudoje, pasirodo, atspindi gana skystai. Negi mūsų gimtas kraštas iš tiesų jau yra toks didesnio dėmesio nevertas pasaulio užkampis? (rem)

NAUJI KOSMONAUTAI ERDVĖJE

Sovietai pasiuntė į erdvę dideliu laivu astronautą Komarovą.

Manoma, kad tai yra pradžia sudėtingesnių veiksmų.

MEDŽIOJAMI NAUJI „PASIUNTINIAI“

„Prieš tave atskleistas mūsų plačiosios šalies žemėlapis“, — rašo vieniškie Komjaunimo Tiesa kovo 24 d. pradžioje str., pavadinto pareiškimu, nusirašytu lyg ir iš senų laikų emigracijos kontorų plakatų: „Komjaunimo statybos laukia!“ Ir tęsia: — „Šis žemėlapis nepaprastas. Čia sužymėtos statybos, kurios laukia Lietuvos komjaunimo pasiuntinių“.

Tikrai, yra žemėlapis, o jame iš Vilniaus nutiestos trys strėlės, visos trys siunčia „pasiuntinius“ anapus Uralo. Viena šauna į Syktyvą, prie pat Šiaurės vandenyno, — medienos perdirbimo kombinatas (celiuliozė, kartonas, popierius, fanera). Kita į Toljati, mirusio Italijos komunistų vado vardu pavadintą vietovę, ties pietiniu Uralo kalnų galu, kur statoma nauja automobilų gamykla. Trečia strėlė siunčia į „seniai pažįstamą“ Karagandą (Kazachstane), į metalurgijos dirb tuves.

Tai ženklas, kad ateina nauja „savonariškos emigracijos“ banga, reikalaujanti iš Lietuvos naujos jaunimo duoklės. (E)

Susitikimai Amerikoje

(KELIONĖS ĮSPŪDŽIAI)

SU SENAIS BICIULIAIS

Mano broli. Tavo rankos pavargo.
Ir nuo amžino darbo sugrūbo tavo širdis.

Henr. Nagys

..

Garsusis prancūzų pamokslininkas Laccordaire, žavėjęs savo brandžiomis mintimis masę klausytojų, pastebėjo:

„Malonu rašyti tiems, kuriuos mylime, ir sutikdami, kad gyvenime turi būti vietos teisingiems malonumams, niekada neturime pavargti, bendraudami su sielomis, esančiomis arti ar toli, nes jų gyvenimas sudaro mūsų gyvenimo dalį“.

Mūsų gyvenimo dalį sudaro žmonės, kurie pajėgūs pakilti aukščiau kasdienių rūpesčių ir praturtinti sielą naujomis viltimis ir idėjomis.

Kai amžinas darbas padaro grubias netik rankas, bet ir širdis, kai tirpstančios dienos valandos neišnaudojamos skaitybai ar apsimąstymui, žmogaus dvasia smulkėja ir, kaip foto aparatas, teregistruoja kitų pasakytus žodžius bei pastebėjimus veiksmus.

Gal dėl to prie vaišių stalo prikaltama daug kasdieninių žodžių ir lėkštų minčių, negirdomis nuleidžiant vieno kito naujenes, pakilias mintis: jos sunkia našta nugula mūsų viduje ir droni nenaudojamos.

„Susitikimo vietoje“

Torontas indėniškai reiškia susitikimo vietą.

Tai yra Ontario provincijos sostinė, kuri 1961 m. turėjo 672.402 gyventojus; tačiau didysis Torontas su visais priemiesčiais turi apie pusantro milijono gyventojų ir užima 100 kvadratinį kilometrą su viršum plotą. 1961 m. duomenimis, Toronte gyvenę 5028 lietuviai, o jo apylinkėse — 3959; taigi, viso labo — 8287 lietuviai.

Važiuoju erdvio seno bičiulio Pr. Barausko, draudimo agento, automobilio ir stebiu pabrėgti pastatytus namus, kurie

atrodo nedideli, bet estetiškai, patogūs, talpūs. Erdvės čia užtenka, tad kiekvienai namai turi nemažą kiemą su vienu kitu medeliu, krūmokšniu ar gėlynu.

Sniegas dar nesutirpęs, ir apyšaitis oras su šiaurės vėju nežada ankstyvo pavasario.

Tačiau šeimininko namuose erdvi, šilta ir patogų. Miela gerai pailsėti minkštauolyje ir pasigėrėti keliomis meniškoms skulptūromis bei paveikslais.

Kai Prano žmona Adelė, buvusi mano mokinė, dengia stalą, susipažįstu su jų dviem sūneliais ir dukrele, kurie kalba lietuviškai, yra guvūs, mandagūs ir paklusnūs.

Netrukus atbilda ir šv. Jono Krikštytojo parapijos klebonas kun. Petras Ažubalis. Tai dar apyjaunis, aukštas, plačiapeitis vyras, kurio žvalų veidą puošia nuolatinė šypsena.

Pasisveikiname. Tačiau nereikia susipažinti, nes abu mokėmės toje pačioje Kauno Kunigų Seminarijoje: kai buvau širdiečių mokyklos kapelionas, jis su savo kurso draugais atėdavo praktikos pamokų į mokyklą. Kunigų seminariją galėjo užbaigti tik karo metu Čekoslovakijoje.

Vyras veiklus, praktiškas, paslaugus, žmonėse ieškas ir atrandas eibę gerų savybių — deimantūku. Jo klebonijos duris nuolat varsto įvairių patarimų ir pagalbos reikalingi žmonės, ir visiems pagal išgalės padeda, pataria.

Turėdamas daugiau darbo, kun. P. Ažubalis netrukus išvažiuoja, o aš pasilieku su šeimininkais iš širdies išsikalbėti. Laiko užtenka: laikrodis čia atsilieka nuo angliškojo net penkias valandas, tad pirmoji mano diena Kanadoje itin ilga ir įvairi.

Kai mes prisimename praeitį ir grįžtame į šiuos laikus, aš atsimenu Elia Kazan „The Arrangement“ apysakos veikėjo Fin negan samprotavimą:

„Kaip manai, kiek laiko šis mūsų pasaulis galėtų tęstis, jei kiekvienas pasakytų tiesą? Mes gyvename nerašytos sutarties malone — vienas kitam nepasakytus tiesos.

Jei prekyboje kiekvienas pasakytų tiesą, kas, pavyzdžiui, pirkėtų prekes? Tai mūsų melagystės — visuomet turinčios gerą intenciją — palaiko mūsų pasaulį...“

Tačiau mudu ieškome tiesos visoje žmogaus buityje ir atmetam melą kaip netiką, susproginėjusį grimą. Eilė metų, nušovusių laukinių žirgų šuoliais, nors pavargusių mūsų rankas ir protą, nors sugrubi- no širdis, tačiau nenutildė varpo gausmu dainuojančios sielos:

Paklausyk, mano siela šianakt kaip varpas:

Ji dainuoja tavo sapne. Mano broli, — girdi?

Mes greit nueiname poilsio, nes tikra prabanga išsikalbėti, įsiklausyti, išryškinti mintis.

Žibintiečių priėmimo

Kitos dienos vakare buvę „Žibinto“ Aukštosios Prekybos mokyklos mokiniai pasikviečia mane į šv. Jono Krikštytojo parapijos salę prie gausiai apkrautų stalų.

Čia susitinku su konsulu J. Žmuidzinu ir poniu, buv. dir. J. Varanavičium ir dukrele, dail. Dagiu ir poniu, J. Valiuliu ir poniu ir su visa eile mokinių.

Dairausi ir stebiu seniai matytus veidus, į kuriuos metų tėkmė išpaudė naujus kietai gyvenimo brūknius. Prieš 20 metų buvau dar nevedęs — jauni, lakių minčių ir svajonių neuoramos jaunuoliai; šiandien jie — sukūrę šeimas, augina jaunąją kartą. Nors jų veidai gerokai pakitę, tačiau tos pačios degančios akys, ta pati draugiška šypsena, tas pats nuosirdumas.

Šiltais žodžiais sveikina konsulas, tolimą praeitį atgamina buvęs direktorius, gaivinančių minčių pažeria dailininkas, gily nuosirdumą atskleidžia buvusių mokinių mieli žodžiai. Jei įmanytų, norėtų sugrąžinti šuoliuojantį laiką ir mane patį įglausti į šio krašto plataus paveikslą rūmus...

Atsistosję peržvelgiu visų veidus. Prisimenu juos Cellėje, Soeste, Grevene, prisimenu mokyklos suoluose, minėjimuose, sueigose. Prisimenu jų išpareigojimus, ateities svajas, ieškojimus, dabartinį atradimą ir pabrėžti jiems Mykolo Vilties Lietuvoje išsunktus žodžius:

Čia amžinai grumiasi neviltingas juodybės

su protarpiais vilties, o jūs ten rašote apie ramias peteliskes,

apie rasos lašelyčius...

Mano vidus suskudęs ir jautrus. Džiaugiuosi jų realiais laimėjimais, įsikūrimu, šeimomis Kanadoje, tačiau negaliu ištrinti apokaliptinės vizijos — „bausės, deginančio skausmo, kuris sukausto... ateitį, apie miškų širdį draskančias raudas, apie verkiantį, išlietą ir užmirštą mūsų (brolų, J. K.) kraują“.

„Ilgiausių metų“ giesmė sudrumsčia visą vidų: juk buvo kažkada tikėtasi po dvidešimties metų sutikti kur kitur, visai kitokiose aplinkybėse...

Einu aplink stalus, spaudžiu visų rankas, atidžiai žiūriu į seniai matytus veidus. Nevisus iš karto atsimenu: vienį jų — kaip atverta knyga, rodos, imk ir toliau skaityk; kiti — kaip užversta knyga, kurios jau niekad neatversiu ir neskaitysiu.

O vis dėlto gyvenimas įdomus: kai siesose tų, su kuriais taip nuosirdžiai buvo daug dirbta, užtinkai praeities įkvėpimo žiežirbų, teberūsenančių ir tebeimigančių, — pradedi dar labiau vertinti anų dienų medžiaginiame skurde puoselėtas dvasines vertybes.

(Bus daugiau)

ZALGIRIO LAIMETOJOS

Kauno Žalgirio moterų rankinio kamuo lio žaidimo komanda Bratislavoje laimėjo Europos čempionų vardą ir parsivežė kristolinę tų varžybų pereinamąją taure. Kauno žalgirietės tose varžybose, beje, buvo Sovietų Sąjungos atstovės. Jas į varžybas siuntė todėl, kad jos pirma jau buvo išikovojusios Sovietų Sąjungos čempionų vardą.

KOVA UŽ KALBĄ VISUR YRA KOVA UŽ LAISVĘ

Užsienyje gyvenančių lietuvių akims dumti leidžiamasis Maskvos pakalikų žurnalas „Nemuno kraštas“ šių metų antram nr. apgaalintai kaip savo korespondento D. (pastorinta raide) žinią iš „Prancūzių lietuvių žinių“ Nr. 33 persipašaudino straipsnelį apie M. Dequekerį, patį vieną išmokusį lietuviškai.

„Nemuno kraštas“ pasisavino iš „Prancūzių lietuvių žinių“ ištisai viską, išmesdamas tik vieną labai reikšmingą M. Dequekerio sakinį: „Kova už kalbą yra vi su kova už laisvę!“

Šių aštuonių žodžių išleidimas atidengia lakštingą, kuri kumeles piauna, visu nuožmiu nuogumu. Vincas Žemikas

VYT. ŠARŪNAS

SEPTINTASIS LAISKAS

ANAPUS ATLANTO

Amerikoje gyvenantį kompozitorių Vytautą Bacevičių mūsų spauda dabar retai primena, bet jo sesuo Gražyna Lenkijoje (kur rašosi Gražyna Bacewicz) garsėja. Poland žurnalas (1967 m. sausio nr.) pasakoja: „Pirmomis 180 dienų 1966 metų lenkų kompozicijos skambėjo pusantro šimto koncertų Europoje, Amerikoje ir Azijoje. Dažniausiai atliekamos buvo kompozicijos Gražynos Bacewicz — 9 kompozicijos, 30 atlikimų. Jos Concerto smuikui Nr. 7 ir Nedideliu triptikas pianui suaukė pasaulinės premjeros Briuselyje ir Amsterdame. Japonijos Osakoje pianistė Regina Smendzienia ir Varšuvos kvintetas įgriežė juos. Jė jos Kvintetą nr. 1 Vokietijos Saarbrueckene ir Manze. Bulgarijos Dimovo kvartetas įgrojo pokstien jos Kvartetą stygomis Nr. 7 Paryžiuje.

Baltųjų santykiai su juodukais judina anglus dėl Pietų Afrikos ir Rodezijos, o amerikiečius po visą kraštą. Čikagos ir apylinkių lietuviai ypatingu griežtumu pa

sipriešino juodukų pastangoms apsigyventi jų rajonuose. Lietuvių santykiai jau atspindi ir oficialiame gyventojų surašyme. Pagal 1967 metų World Almanac, 1960 metų surašyme lietuvių kilmės gyventojų Amerikoje priskaityta 402.846, kurių 402.498 buvo „balti“, o 348 — „spalvoti“. Įdomu, kad greta 121.340 Lietuvoje gimusių, rasta ir ten gimusių „spalvotų“ 126. Kokios spalvos buvo — mongolų ar juodukų? Amerikoje gimusių baltų lietuvių būta 281.149, spalvotų 222.

Lenkų amerikiečių Meno ir Moksio instituto kas ketvirtis leidž. The Polish Review 1966 m. Nr. 4 skelbia Varšuvos ir Columbia (New York) universitetų daktarės Jadwigos Daniec 55 pus. apie išsamarstą apie žaivario duris Gniezno katedroje, įdomias lietuviui, nes jose vaizduojamas gyvenimas šv. Vaitiekaus - Adalberto, kuris pirmasis bandė apkrikštyti se novės prūsus ir nuo jų rankos žuvo 997 metais. Nežiūrint daugelio tyrinėjimų, tebėra paslaptis, kur ir kas išlejo žaivario duris su 18-ka Adalberto gyvenimo vaizdų. Iš keleto vaizdų matyti, kaip atrodė to meto prūsai.

NUOTYKIAI SU PULGIU

(Atkelta iš 2 psl.)

Ko ko, bet sąžiningumo, literatūrinio ir gyvenimiško, Puigui niekad nestigo!

...

Nieko, visiškai nieko Adeaidėje neteko girdėti jį kitaip vadinant, kaip paprastai Pulgiu. Nesuskaitomi jo draugai (o tai būtų maždaug visi lietuviai, pradėdant anais rabinais ir baigiant valkatėlėmis, atseit, „tipeliais“) ir daugybė bičiulių tik Pulgiu ir jį tesikreipia. Ir tai visiškai neskamba familiariškai, gatviškai, o veikiau tesiduoda savotišku titulu, nes Pulgis yra Pulgis, vienintelis, nepasikartojantis, absoliučiai garantuotas ne minios žmogus, bet su kiek vienu randas bendrą kalbą.

Šios eilutės, be abejo, yra skirtos Žemaičių Pulgiui.

Visoj plačioj Tauragnų apylinkėj jo namiškiai ir senoliai kitaip nebuvo vadinti kaip Žemaičiai. Tik, kai pagaliau reikėjo išlikti metrikas, visų nustebimui paaiškėjo, kad Žemaičiai knygoje rašyti kaip Andriuskevičiai. Tokia pavardė ir šiandien Pulgio pase įrašyta.

Bet tokia pavardė nelabai skambi, ne per daug literatūriška. Todėl, kai prieš daugelį metų Pulgis pradėjo bendradarbiauti spaudoje, iškiilo klausimas, kaip gi pasirašinėti. A. Jakštas - Dambrasukas jam tada pataręs:

— Rašykis lietuviškai Andriušiu.

Taip ir padarė Pulgis. O Žemaičių Pulgensiukas, pagal pasą Andriuskevičius, ta po žinomas kaip geras rašytojas ir nekasdieniškas žmogus Pulgis Andriušis.

R. E. Maziliauskas

(17)

DIEVO KARALYSTĖS ŽINIOS

Visas Tūkstantmeties darbas bus įsteigti žemėje tvarka arba padaryti Dievo kojų suolejį garbingu. Rojas tada, kai jis buvo prarastas nusidėjimu, buvo tik „sodnas“ viename žemės kampe; bet kadangi Adomo padėmė dauginosi ir pripildė žemę, kaip buvo Dievo sumanyta ir nutarta (1 Mozės 1:28), dėl to, kad visi buvo atpirtai, Rojas turės būti padarytas gana didelis sutalpinti visiems, todėl visa žemė bus paversta į vaisingą, puikų ir tobiu rojus sodą. Visa tai yra pažadėta, kaip galutinės dieviško plano pasekmės. — Ap. Darb. 3:20, 21; Apr. 2:7; Kor. 12:4.

Bet brangiausiasieji pagarbinto Viešpaties kojų suolelio perlai Tūkstantmeties pabaigoje bus pati žmonija, kurios tobulumas, laisvė ir Dievo lygybė ir dorinėse bei protinėse kokybėse pasirodys dievystės paveikslas. Tobulasis žmogus sugebės pridurti auštaliai pagarbinti savo Kūrėją ir girti Jo nuostabiųjų planų Jo sutvėrimams atpirtai ir atsteigti. Ir tame puikiam plane visuomet dalyvaus pirmiausiai Viešpaties Jėzus, Jehovos „Žodis“, antra vieta užims „Sužieduotinė“, Avinilio žmona ir paveldėtojai ir teikėjai palaiminimų, kurie buvo įgyti atpirkimu.

Šitas Viešpaties „pakojo“ papuošimas ir pagarbinimas nebus pilnai pabaigtas, kol mūsų Viešpaties, Jėzus, pagarbintasis Tėvo Atstovas, nebus panaikintos visokios (prieštaraujančios) valdžios ir visokios galybės ir jėgos. Nes jis turi karaliauti, kol jis bus padėjęs visus savo priešus po savo kojomis, pirma negu jis atiduos karalystę Dievui Tūkstantmeties pabaigoje. — 1 Kor. 15:24 - 28.

Kalbant apie nuodėmes ir mirties viešpatavimo gadyne, pasakyta, kad „savo narsio dieną (Dievas) neatšiminė savo pakojo“. (Raudos 2:1). Bet gi Tūkstantmetiniam amžiui prasidėjus, Dievo pranašas

The Slavic Review (1966 m. Nr. 4) žurnale Kalifornijos universiteto istorijos prof. Rogeris Žvilgeris į 1911 metais Ukrainos Kijeve vykusią Beiliso bylą. Kaltinta žydas, kad ritualo tikslams („maccams“) nužudęs krikščionių berniuką. Reikėjo dvylikos metų Beilisui išteisinti. Bylos, matyt, norėjo pats caras. Lietuviams nesmagu, kad caro vyriausybė susirado lietuvių kunigą Pranaitį liudyti, kad esama „tiesioginio ryšio tarp berniuko Juščinskio užnušimo ir kai kurių žydų prisilaukimų tikėjimo įsitikinimų“. Tolimesnis Pranaičio likimas nežinomas, bet jo liudi jimas sukėlė ginčų spaudoje.

Pranašavimai, kad išėivijoje nutausime, pasigirdo, kai tik išeiviai pradėjo apsigyventi Amerikoje. Todėl nenuostabu, jei, paskatinti rambiam lietuviui kovoti (toks buvo tikslas ir pirmųjų pranašavimų), vienas mūsų dienraštis liūdnei spėliojo: „Dabartinės sąlygos jau ne vienas lijo: „Dabartinės sąlygos jau ne viena lietuvių kolonija neabejotinai eina į sutirtimą ir kyla grėsmė, kad atsisrąs ir lietuvių statytų bažnyčių bei mokyklų, kurios pereis į kitataučių rankas. Tragiškos grėsmės akivaizdžiai negi galime pasilikti nuleidę rankas rezignacijoje, be pasispardymo?“

Kliudo gal idėjinis nesigaudymas? Lenkijoje beveik visą gyvenimą praleidęs rašytojas J. A. Herbačiauskas trumpam bandė apsigyventi Kaune, bet nepritapo ir 1925 metais Baruose rašė: „Mums dai

(Nukelta į 4 psl.)

NEAIŠKUMAI DĖL POLITINIŲ NUOLAUDŲ

Didžiai Gerbiamasis p. Redaktoriau! Europos Lietuvio 11 nr. išspausdintasis DBLS pirmininko inž. J. Vilčinsko pranešimas pradėtas žodžiais:

„Padėtis pavergtuose kraštuose, tarp jų ir Lietuvoje, yra nepastovi. Sovietų Sąjunga, kad ir nenoromis, yra priversta daryti mažas nuolaidas toms tautoms, bet, kaip ir kiekviena imperialistinė valstybė, daro tas nuolaidas tik tikėdamasi tuo būdu ilgiau išlaikyti tas tautas savo kontrole“.

Mes, Europos Lietuvio skaitytojai, nesame pastebėję jokių šiame laikraštyje, o ir kitoje lietuvių spaudoje, net ir siunčiamuose be užsakymo Tėvynės Balse (dabar Gimtasis Kraštas) ir Nemuno Krašte jokių pranešimų apie bet kokias Lietuvai, pagal Maskvą „Lietuvos TSR“, padarytas nuolaidas. Priešingai, mes skaitėme, kad 1966 metų pradžioje kiekiau pirakinimas prie Maskvos Lietuvos ūkis, įsteigus naujas ir pertvarkius senas ministerijas ir skiriant iš Maskvos žemės ūkio gaminių duokles - prievoles. Net sunku suskaičiuoti, bet dabar jau veikia Lietuvoje 25 ministrijos ir 13 komitetų, kurių tik 7 minis terijos vadinamos „respublikinėmis“, o kitos „sąjunginėmis-respublikinėmis“, t. y. jų galvos ir galia yra Maskvoje, o Vilniuje tik agentūros. „Komitetai“ dar kiekiau pririšti prie Maskvos. Be to, praeitų metų pabaigoje ir šių pradžioje ministrų pirmininkų Sovietų Sąjungos Kosyginio ir D. Britanijos Wilsono susitarimu užgrobtas Londono Banke Nepr. Lietuvos laikais deponuotas Estijos, Latvijos ir Lietuvos aukšas.

Ar visa tai bus „kontrolė“, kaip J. Vilčinskas praneša? Būtų labai naudinga pamatyti Europos Lietuvio skiltyse inž. J. Vilčinsko aukščiau paminėtųjų teigimų patikslinimą. Su tikra pagarba Skaitytojų vardu J. P. Vokietija

DEL KNYGOS

APIPAVIDALINIMO LIETUVOJE

Gali būti, kad knygų leidyba Lietuvoje turi savo kablukų, kaip R. E. Maz. iškeilia „Europos Lietuvio“ balandžio 11 d. Nr. 15. Dar gi nesenais tas laikas, kai nebūda-vo galima sėdėti tame kambaryje, kur gulio padėtos bent kelios iš Lietuvos gautosios knygos: taip nežmoniškai dvokdavo joms įristi vartotieji klėjai. Dabar šito

smirdėjimo jau nebepastebiu, nors negalėčiau pasakyti, kad politiškai būčiau persimetęs į labai madingą visokių saloninių bendradarbiavimo šalininkų frontą...

Apie spaustuvinio darbo ydas, tiesa, esu ir pats skaitęs kiek anksčiau skundų sovietinėje Lietuvos spaudoje. Gražiausiai išleistosios knygos buvo nugabentos į parodą, kai kurios jų surinko medalius, o kai kurios užkliuvo, nes visą dailininko pasiryžimą padaryti knygą gražią sugadinusi spaustuvė.

Tačiau turiu prisipažinti, kad daugelio Lietuvoje dabar išleidžiamųjų knygų apipavidalinimas man patinka. Gal dėl to patinka, kad mes čia svetur labai retai pamatome gražiai išleistą knygą, ypač dar iliustruotą. Mums knyga dažniausiai teikiama teksto rinkinį ir popierių ir daugiau nieko. Net ir viršelis nebūna pieštinis. O jei kartais kuri knyga ir iliustruojama, tai vėl didelė retenybė, kad to darbo imtųsi šioje srityje patyręs dailininkas. Dažniau paterlioja koks peckelis, ir tos iliustracijos tada, žinoma, reikdamos šoka iš teksto ir gražios knygos mėgėjų gąsdina.

Aišku, ir sovietinių knygų Lietuvoje išleidžiama prastai apipavidalintų, ypač visokių politinių brošiūrų ir vertimų. Bet aš esu matęs ten išleistų tikrų gražybių, ir jų gražu pasižiūrėti ir dar pasižiūrėti. Pvz., mačiau ir varčiaus nesenai išleistąją Balio Sruogos poezijos rinktinę „Bangų viršūnės“. Iliustracijos kaip iliustracijos, bet ir aplankas ir tasai kietasis viršelis — kažkas dieviška, žavinga! Šitą knygą nurodau tik kaip pavyzdį. Tokių gražių yra ne mažai, ir aš jų esu matęs, bet ta viena, matyt, man labiausiai patiko.

Man labai suprantama, kodėl jie ten gali išleisti gražių knygų, o mes — ne. Jeigu mes išleidžiame koki tūkstantėlį egzempliorių ar net ir mažiau, ar leisdami dar birome, kad ir tų pačių didelę dalį gali tekti supūdyti ir įmesti, iš kur čia bus tas geras popierius, iliustracijos ar žmoniškas viršelis!

Lietuvoje, neužmirškime, leidyklose sėdi dailininkai. Jie ten turi net kelias dešimtis dailininkų, kurių vieni tik retkarčiais atsideda knygoms iliustruoti, o kiti daugiausia būna atsidėję vien tam darbu. Kur gi mes galime su jais varžytis! Už jų darbą mokamas pinigas, dėl to jie pridaro tų meniškai gražių dalykų.

Taigi man atrodytu, kad ši Lietuvos gyvenimo sritis mažiausia tegali susilaukti kritikos, ypač iš šalies. Yra ten daug labiau kritikos vertų dalykų.

K. Plaučiūnas

Europos lietuvių kronika

PUSLAPIO FONDAS

DBLS Derby skyrius, be ankščiau prisistatų 22 sv. 10 šil., dabar papildomai iš savo narių ir visuomenės surinko 11 sv. Derbyje tam reikalui aukojo po 2 sv. V. Zemaitis, J. Pakėnas ir J. Levinskas, 1 sv. 10 šil. J. Krasauskas, po 1 sv. F. Ramonis, E. Vaitkevičienė, O. Matczak, P. Makūnas, J. Sadula, J. Valantinas, J. Pranauskas, A. Tirevičius, J. Maslauskas, K. Kubilius, J. Zokas, A. Kulikauskas, J. Bendikas, M. Seiva, M. Raulinaitienė, P. Sarapinas ir B. Zinkus, 15 šil. P. Popika, po 10 šil. E. Valantinas, J. Stonkus, J. Kačiūsis ir V. Junokas, 1 sv. 5 šil. suaukoto smulkesnėmis sumomis, ir 5 sv. paskyrė DBLS skyrius iš savo kasos.

Pastarosiomis dienomis dar prisuntė aukų: 3 sv. B. Kmieliauskas, 2 sv. V. Dajoras, 1 sv. 7 šil. A.R. Puras, po 1 sv. P. Milašius, A. Baronas, J. Gutsauskas, J. Gudaitis ir A. Varkalaitė.

Taigi šiuo metu gauta aukų 22 sv. 7 šil. Vadinasi, Puslapio Fonde jau yra 675 sv. 5 šil.

Aukus ir toliau prašome siųsti šiuo adresu: DBLS Puslapio Fondas, 1 Ladbroke Gardens, London, W.11.

LONDONAS

DVIGUBAS KONCERTAS

LAS Anglijos V-ją ir Londono skyrius balandžio 29, šeštadienį, Parapijos salėje ruošia **DIDELI KONCERTĄ**.

Pagrindinę koncerto dalį išpildys solo **VIDA GASPERIENĖ** iš Nottinghamo, **akomponuos jos mokytojas (anglas)**.

Pakaitomis bus įterpiamas J. Černio vadovaujamas vyrų oktetas su nauju dainų repertuaru.

Priedo B. Čiudiškio baissusis „Čičinskas“.

Po koncerto šokiai. Iš Nottinghamo atvyksta gausi jaunimo ir jaunai nusiteikusių ekskursija.

Pradžią 7.30 val. vak. punktualiai. Rengėjai

PAVASARINIAI IR VASARINIAI SIUNTINIAI 1967 METAMS

Iš daugelio specialiai sudarytų mūsų siuntinių 1967 metų pavasariui ir vasarai siūlome du, kurie yra labai praktiški, už žemą kainą ir į juos yra įtraukta viskas, kas labiausiai reikia Jūsų artimiesiems.

Žinoma, taip pat kiekvienas siuntėjas gali sudaryti dovanų siuntinį savo nuožiūra, pasinaudodamas mūsų kainoraščiu.

MOTERIŠKAS (1967)

Nailoninis itališkas su diržu lietaipalis, 3 jardi vilnonės angliškos kostiumui medžiagos, 4 jardi puikios suknelės medžiagos, 1 komplektas nailoninių apatinių rūbų, 2 p. geriausios rūšies nailoninių kojinių, 1 gėlėta šilkinė skarelė, 1 nailoninė skarelė, 12 įvairių namų ruošai adatų, 2 špūlės labai stiprių siūlų, 1 trumpom rankovėm megztukas.

Kaina £25.0.0.

VYRIŠKAS (1967)

Itališkas nailoninis su diržu dėvimas lietaipalis, 3½ jardo angliškos vilnonės kostiumui medžiagos, 2 nailoniniai marškiniai, 1 terileno kaklaraištis, 1 komplektas apatinių rūbų, 2 p. nailoninių arba vilnonių kojinių, 12 įvairaus dydžio adatų, 2 didelės špūlės stiprių siūlų, 3 jardi vilnonės paltui medžiagos.

Kaina £25.0.0.

Jungtinis moteriškas ir vyriškas siuntinys (1967) kainuoja £45.0.0.

Tebesiunčiame ir visus kitus ankščiau mūsų skelbtus siuntinius dar vis už tą pačią kainą.

Automobilius, motociklus, dviračius, siuvamąsias mašinas, svaiginauosius gėrimus, maistą (sov. gamybos) pristatome iš kooperatyvų Lietuvoje ir Sov. Sąjungoje.

Persiunčiame ir Jūsų pačių sudarytus siuntinius.

BALTIC STORES LTD.

(Z. JURAS)

421 HACKNEY RD., LONDON, E.2. ENGLAND.
Tel. SHO 8734

Seniausia šioje srityje lietuvių firma, greitas ir garantuotas pristatymas.

ATSTOVAI: A. Kuzmickas, 31 Milton St., Eccles, Manchester.
H. Petrauskas, 25 Prior Rd., Noble Park, Melbourne, Australia.
A. Kusinskis, 167 College St., Sudbury, Ont., Canada.

Galime pervesti ir pinigus, už ką gavėjas turi teisę pasirinkti, kas jam reikalinga, iš specialių krautuvų.

LIETUVISKOS PAMALDOS

NOTTINGHAM — balandžio 30 d., 11 val., Židinyje.
STOKE-on-TRENT — balandžio 30 d., 12 val., Tunstall.
MANCHESTER — baland. 30 d., 10.30 v.
NOTTINGHAM — gegužės 7 d., 11 val., Židinyje.
COVENTRY — gegužės 7 d., 12.45 val., St. Elizabeth's.

DERBY

MOTINOS MINĖJIMAS

Balandžio 29 d. Derby Liet. Kat. Parapija rengia **Motinos Dienos minėjimą**.

Minėjimas įvyks Duke of York viešbutyje. Pradžią 6 val. vakaro. Programą išpildys Nottinghamo „Židiny“ ir vietos mažieji meno mėgėjai. Paskaitai pakviestas kunigas iš Nottinghamo. Be to, veiks graži ir turtinga loterija.

Visus vietos bei apylinkės tautiečius ir svečius maloniai kviečiame į šį minėjimą gausiai atsilankyti ir tuo paremti mūsų parapiją.

Maršalka

NAUJA VALDŽIA IR BŪSIMIEJI ĮVYKIAI

Balandžio 2 d. DBLS Derby sk. turėjo visuotinį - metinį susirinkimą, kuriame išrinkti nauji valdomieji organai. Į susirinkimą atsilankė gausus narių skaičius, ir valdyba išrinkta šitokia: pirm. J. Levinskas, sekr. S. Serapinas, kasin. K. Kubilius, revizijos komisija: J. Maslauskas, A. Kulikauskas ir A. Tirevičius, šalpos komitetas: S. Sarapinienė, M. Raulinaitienė ir V. Zemaitis. Ryšium su padaugėjusiais darbais padidinta valdyba iki keturių, ir į ją įtrauktas kandidatas J. Sadula. Be to, tą vakarą buvo atstovo pranešimas iš 20 S-gos Suvažiavimo, kurį padarė J. Levinskas. „Puslapio fondui“ pritarta aukomis, be to, Skyriaus Valdyba iš kasos paskyrė 5 sv.

Balandžio 22 d. rengiama ekskursija į Manchesterį, kur vyks skautų 20 metų sukakties paminėjimas su menine programa. Kadangi ten skautai žada gražiai ir įdomiai pasirodyti, tautiečiai kviečiami gausiai ekskursijoje dalyvauti. Tiek bilietų, tiek ekskursijos reikalais prašome kreiptis į B. Zinkų arba į J. Levinską.

Balandžio 29 d. Derby rengiamas Motinos dienos minėjimas. Rengia parapija. Minėjimas įvyks Duke of York viešbutyje, pradžią 6 val. vak. Programą žada išpildyti Nottinghamo Židiny ir keletas vietinių mėgėjų. Paskaitą skaitys kunigas iš Nottinghamo. Veiks graži ir turtinga loterija ir t.t.

Gegužės 27 - 28 d.d. DBLS Derby skyrius rengia gausią ekskursiją į Lietuvį Sodybą. Mašinoje vietų nebedaug beliko, bet kas dar norėtų dalyvauti, prašom skubiai užsiregistruoti pas bet kurį valdybos narį.

Dar yra bilietų Sodybos loterijai. Jei kas norėtų jų įsigyti ir išmėginti savo laimę, prašom kreiptis į J. Levinską.

Birželio 17 d. DBLS sk. rengia Joninių, Petrinių, Antaninių, Vladinų ir kitų inių bendrą subuvimo vakarą. Užsakyta labai graži ir didelė salė — Becket Hall, ten bus šokiai ir žaidimai. Ruošiamasi gražiai praleisti laiką. Tautiečius ir svečius kviečiame užsiregistruoti ir tame parengime gausiai dalyvauti. J. Levinskas

NAUJI LEIDINIAI

Do you speak Lithuanian?

Introduction to modern Lithuanian — didysis vadovėlis tiems, kurie norėtų pramokti lietuviškai. 470 psl. Kaina 2.11.0.

A. Vaičiulaitis — Gluosnų daina, padavimai — 0.18.6.

K. Račkauskas — Lietuvos konstitucinės teisės klausimais — 0.15.0.

A. Maceina — Dievo Avinėlis — 1.5.8.

A. Rūta — Žemės šauksmas. Ši knyga išleista prisiminti 25 metų lietuvių tremimui į Sibirą. — 15 šil.

V. Ramojus — Kritusieji už laisvę. Partizanų veikla ir jų prisiminimai. — 18 šil.

Šliogeris — Antanas Smetona, žmogus ir valstybininkas. — 15 šil.

Baronas — Trečioji moteris. Premijutas romanas. — 18 šil. 6 penai.

Prel. Končius — Atsiminimai iš Balfo veiklos. Gausiai iliustruota. — 36 šil. 8 p.

V. Bagdonavičius — Kultūrinės gelmės pasakose. — 22 šil.

M. Aukštaitė — Rožių vasara. — 54 šil.

G. Ivaškienė — Baltasis Stumbras. Premijuota istorinė apysaka jaunimui, iliustruota. — 28 šil.

V. Liulevičius — Lietuvos istorija 5-tai klasei ir devintam skyriui. — 10 šil.

Naujos ilgo grojimo plokštelės: St. Baras. Operų arijos. Radvila Perkūnas, La Gioconda, Tosca, Turandot, Aida ir kitos. Stereo 60 šil., mono 55 šil.

Lietuvių tautiniai šokiai. Kubilas, Šustas, Malūnas, Kalvelis, Audėjėlė ir kiti. 50 šil.

Rašyti: „Dainora“, 14 Priory Rd., Kew, Surrey.

GERAS KONCERTAS

Pianisto Antano Smetonos debiutas Londone pasisekė! Pasak Daily Telegraph kritiko, pianistas klausytojus „savo skambinimu laikė sukaustęs, bet labiausiai — savo skambinimo laisvumu“.

Iš tiesų balandžio 18 d. A. Smetona ne lengva programa išsisavo dvi su puse valandas pilnai išlaikė publikos dėmesį: ty la auditorijoje tarp atskirų kūrinių dalių buvo mirtina, o katutės ilgos ir tikrai entuziastiškos.

Koncertą pradėjęs su Beethoveno rondo „Alla ingharese quasi un capriccio“, pianistas koncertą tęsė jau su visišku tikrumu skambindamas to paties kompozitoriaus E - dur sonatą „Les Adieux“.

Ypačiai greitiosios sonatos dalyse pilnai atsiskleidė pianisto A. Smetonos skambinimo dinamika ir virtuoziškumas, nors The Times kritikas ir iškėlė, kad „Les Adieux“ įžanga ir andante dalis reikalaušios nuoširdesnio ir šiltesnio pojūčio.

Koncertuose retai girdima pomirtinė Schuberto C - moll sonata bent europiečiams klausytojams, tur būt, paliko mialiausių išpūdį. Ją skambindamas pianistas parodė, kad jam nesvetimas ir lyriškas interpretavimas, kur kūriny to reikalauja.

Antroji vakaro dalis ištiesai buvo skirta Chopinui, kuris bene bus populiariausias kompozitorius piano koncertuose. Klausytojams, pripratusiems prie „senosios europietiškos mokyklos“, A. Smetonos Chopinas buvo savotiškai naujas ir kažkaip kitoniškas, bet tuo pačiu neabejotinai įspūdingas ir pagaunantis.

Daily Telegraph kritikas pastebėjo, kad Chopino „Marche funebre“ ypačiai tiko A. Smetonos skambinimo technikai ir kad to paties kompozitoriaus B - moll sonatos pabaiga nuskambėjusi tiesiog paslaptingai, o G - moll baladės kodą tas pats kritikas įvertino kaip „tour de force“.

The Times kritikas A. Smetonos Chopino interpretacijai taipogi nerado nieko prikiština, anaipol, jis kaip tik iškėlė „energiją ir stiprų“ Chopino atlikimą.

The Times kritikui didžiausią išpūdį koncerte padaręs pianisto „stiprus ritmo pojūtis ir klaviatūros technikos tobulybė“, o Daily Telegraph kritikas koncerto recenziją pradėjo žodžiais: „Viskas, ką Antanas Smetona skambino, turėjo grandioziškumą“. Reiklų Londono muzikos kritikų jaunojo menininko debiuto šiame mieste vertinimas iš tiesų buvo teigiamas.

Londono Wigmoro Hall paprastai laikoma į pasaulinę plotmę besiveržiančių menininkų savotišku tramplynu. Retas koncertas čia pripildo daugiau kaip pusę salės. Todėl ypačiai malonu buvo matyti lietuvių menininko koncerte apypilnę auditoriją, kuri, kaip jau minėjome, su atidžiu dėmesiu ir susikaupimu išklaušė programos. Audringos katutės koncerto pabaigoje pianistą pakartotinai išaukė į podiumą ir bisui išprašė dar poros pakartojimų. (e. i.)

Daily Telegraph kritikas pastebėjo, kad Chopino „Marche funebre“ ypačiai tiko A. Smetonos skambinimo technikai ir kad to paties kompozitoriaus B - moll sonatos pabaiga nuskambėjusi tiesiog paslaptingai, o G - moll baladės kodą tas pats kritikas įvertino kaip „tour de force“.

The Times kritikas A. Smetonos Chopino interpretacijai taipogi nerado nieko prikiština, anaipol, jis kaip tik iškėlė „energiją ir stiprų“ Chopino atlikimą.

The Times kritikui didžiausią išpūdį koncerte padaręs pianisto „stiprus ritmo pojūtis ir klaviatūros technikos tobulybė“, o Daily Telegraph kritikas koncerto recenziją pradėjo žodžiais: „Viskas, ką Antanas Smetona skambino, turėjo grandioziškumą“. Reiklų Londono muzikos kritikų jaunojo menininko debiuto šiame mieste vertinimas iš tiesų buvo teigiamas.

Londono Wigmoro Hall paprastai laikoma į pasaulinę plotmę besiveržiančių menininkų savotišku tramplynu. Retas koncertas čia pripildo daugiau kaip pusę salės. Todėl ypačiai malonu buvo matyti lietuvių menininko koncerte apypilnę auditoriją, kuri, kaip jau minėjome, su atidžiu dėmesiu ir susikaupimu išklaušė programos. Audringos katutės koncerto pabaigoje pianistą pakartotinai išaukė į podiumą ir bisui išprašė dar poros pakartojimų. (e. i.)

Daily Telegraph kritikas pastebėjo, kad Chopino „Marche funebre“ ypačiai tiko A. Smetonos skambinimo technikai ir kad to paties kompozitoriaus B - moll sonatos pabaiga nuskambėjusi tiesiog paslaptingai, o G - moll baladės kodą tas pats kritikas įvertino kaip „tour de force“.

The Times kritikas A. Smetonos Chopino interpretacijai taipogi nerado nieko prikiština, anaipol, jis kaip tik iškėlė „energiją ir stiprų“ Chopino atlikimą.

The Times kritikui didžiausią išpūdį koncerte padaręs pianisto „stiprus ritmo pojūtis ir klaviatūros technikos tobulybė“, o Daily Telegraph kritikas koncerto recenziją pradėjo žodžiais: „Viskas, ką Antanas Smetona skambino, turėjo grandioziškumą“. Reiklų Londono muzikos kritikų jaunojo menininko debiuto šiame mieste vertinimas iš tiesų buvo teigiamas.

Londono Wigmoro Hall paprastai laikoma į pasaulinę plotmę besiveržiančių menininkų savotišku tramplynu. Retas koncertas čia pripildo daugiau kaip pusę salės. Todėl ypačiai malonu buvo matyti lietuvių menininko koncerte apypilnę auditoriją, kuri, kaip jau minėjome, su atidžiu dėmesiu ir susikaupimu išklaušė programos. Audringos katutės koncerto pabaigoje pianistą pakartotinai išaukė į podiumą ir bisui išprašė dar poros pakartojimų. (e. i.)

Daily Telegraph kritikas pastebėjo, kad Chopino „Marche funebre“ ypačiai tiko A. Smetonos skambinimo technikai ir kad to paties kompozitoriaus B - moll sonatos pabaiga nuskambėjusi tiesiog paslaptingai, o G - moll baladės kodą tas pats kritikas įvertino kaip „tour de force“.

The Times kritikas A. Smetonos Chopino interpretacijai taipogi nerado nieko prikiština, anaipol, jis kaip tik iškėlė „energiją ir stiprų“ Chopino atlikimą.

The Times kritikui didžiausią išpūdį koncerte padaręs pianisto „stiprus ritmo pojūtis ir klaviatūros technikos tobulybė“, o Daily Telegraph kritikas koncerto recenziją pradėjo žodžiais: „Viskas, ką Antanas Smetona skambino, turėjo grandioziškumą“. Reiklų Londono muzikos kritikų jaunojo menininko debiuto šiame mieste vertinimas iš tiesų buvo teigiamas.

Londono Wigmoro Hall paprastai laikoma į pasaulinę plotmę besiveržiančių menininkų savotišku tramplynu. Retas koncertas čia pripildo daugiau kaip pusę salės. Todėl ypačiai malonu buvo matyti lietuvių menininko koncerte apypilnę auditoriją, kuri, kaip jau minėjome, su atidžiu dėmesiu ir susikaupimu išklaušė programos. Audringos katutės koncerto pabaigoje pianistą pakartotinai išaukė į podiumą ir bisui išprašė dar poros pakartojimų. (e. i.)

Daily Telegraph kritikas pastebėjo, kad Chopino „Marche funebre“ ypačiai tiko A. Smetonos skambinimo technikai ir kad to paties kompozitoriaus B - moll sonatos pabaiga nuskambėjusi tiesiog paslaptingai, o G - moll baladės kodą tas pats kritikas įvertino kaip „tour de force“.

The Times kritikas A. Smetonos Chopino interpretacijai taipogi nerado nieko prikiština, anaipol, jis kaip tik iškėlė „energiją ir stiprų“ Chopino atlikimą.

The Times kritikui didžiausią išpūdį koncerte padaręs pianisto „stiprus ritmo pojūtis ir klaviatūros technikos tobulybė“, o Daily Telegraph kritikas koncerto recenziją pradėjo žodžiais: „Viskas, ką Antanas Smetona skambino, turėjo grandioziškumą“. Reiklų Londono muzikos kritikų jaunojo menininko debiuto šiame mieste vertinimas iš tiesų buvo teigiamas.

Londono Wigmoro Hall paprastai laikoma į pasaulinę plotmę besiveržiančių menininkų savotišku tramplynu. Retas koncertas čia pripildo daugiau kaip pusę salės. Todėl ypačiai malonu buvo matyti lietuvių menininko koncerte apypilnę auditoriją, kuri, kaip jau minėjome, su atidžiu dėmesiu ir susikaupimu išklaušė programos. Audringos katutės koncerto pabaigoje pianistą pakartotinai išaukė į podiumą ir bisui išprašė dar poros pakartojimų. (e. i.)

Daily Telegraph kritikas pastebėjo, kad Chopino „Marche funebre“ ypačiai tiko A. Smetonos skambinimo technikai ir kad to paties kompozitoriaus B - moll sonatos pabaiga nuskambėjusi tiesiog paslaptingai, o G - moll baladės kodą tas pats kritikas įvertino kaip „tour de force“.

The Times kritikas A. Smetonos Chopino interpretacijai taipogi nerado nieko prikiština, anaipol, jis kaip tik iškėlė „energiją ir stiprų“ Chopino atlikimą.

The Times kritikui didžiausią išpūdį koncerte padaręs pianisto „stiprus ritmo pojūtis ir klaviatūros technikos tobulybė“, o Daily Telegraph kritikas koncerto recenziją pradėjo žodžiais: „Viskas, ką Antanas Smetona skambino, turėjo grandioziškumą“. Reiklų Londono muzikos kritikų jaunojo menininko debiuto šiame mieste vertinimas iš tiesų buvo teigiamas.

Londono Wigmoro Hall paprastai laikoma į pasaulinę plotmę besiveržiančių menininkų savotišku tramplynu. Retas koncertas čia pripildo daugiau kaip pusę salės. Todėl ypačiai malonu buvo matyti lietuvių menininko koncerte apypilnę auditoriją, kuri, kaip jau minėjome, su atidžiu dėmesiu ir susikaupimu išklaušė programos. Audringos katutės koncerto pabaigoje pianistą pakartotinai išaukė į podiumą ir bisui išprašė dar poros pakartojimų. (e. i.)

Daily Telegraph kritikas pastebėjo, kad Chopino „Marche funebre“ ypačiai tiko A. Smetonos skambinimo technikai ir kad to paties kompozitoriaus B - moll sonatos pabaiga nuskambėjusi tiesiog paslaptingai, o G - moll baladės kodą tas pats kritikas įvertino kaip „tour de force“.

The Times kritikas A. Smetonos Chopino interpretacijai taipogi nerado nieko prikiština, anaipol, jis kaip tik iškėlė „energiją ir stiprų“ Chopino atlikimą.

The Times kritikui didžiausią išpūdį koncerte padaręs pianisto „stiprus ritmo pojūtis ir klaviatūros technikos tobulybė“, o Daily Telegraph kritikas koncerto recenziją pradėjo žodžiais: „Viskas, ką Antanas Smetona skambino, turėjo grandioziškumą“. Reiklų Londono muzikos kritikų jaunojo menininko debiuto šiame mieste vertinimas iš tiesų buvo teigiamas.

Londono Wigmoro Hall paprastai laikoma į pasaulinę plotmę besiveržiančių menininkų savotišku tramplynu. Retas koncertas čia pripildo daugiau kaip pusę salės. Todėl ypačiai malonu buvo matyti lietuvių menininko koncerte apypilnę auditoriją, kuri, kaip jau minėjome, su atidžiu dėmesiu ir susikaupimu išklaušė programos. Audringos katutės koncerto pabaigoje pianistą pakartotinai išaukė į podiumą ir bisui išprašė dar poros pakartojimų. (e. i.)

Daily Telegraph kritikas pastebėjo, kad Chopino „Marche funebre“ ypačiai tiko A. Smetonos skambinimo technikai ir kad to paties kompozitoriaus B - moll sonatos pabaiga nuskambėjusi tiesiog paslaptingai, o G - moll baladės kodą tas pats kritikas įvertino kaip „tour de force“.

The Times kritikas A. Smetonos Chopino interpretacijai taipogi nerado nieko prikiština, anaipol, jis kaip tik iškėlė „energiją ir stiprų“ Chopino atlikimą.

The Times kritikui didžiausią išpūdį koncerte padaręs pianisto „stiprus ritmo pojūtis ir klaviatūros technikos tobulybė“, o Daily Telegraph kritikas koncerto recenziją pradėjo žodžiais: „Viskas, ką Antanas Smetona skambino, turėjo grandioziškumą“. Reiklų Londono muzikos kritikų jaunojo menininko debiuto šiame mieste vertinimas iš tiesų buvo teigiamas.

Londono Wigmoro Hall paprastai laikoma į pasaulinę plotmę besiveržiančių menininkų savotišku tramplynu. Retas koncertas čia pripildo daugiau kaip pusę salės. Todėl ypačiai malonu buvo matyti lietuvių menininko koncerte apypilnę auditoriją, kuri, kaip jau minėjome, su atidžiu dėmesiu ir susikaupimu išklaušė programos. Audringos katutės koncerto pabaigoje pianistą pakartotinai išaukė į podiumą ir bisui išprašė dar poros pakartojimų. (e. i.)

Daily Telegraph kritikas pastebėjo, kad Chopino „Marche funebre“ ypačiai tiko A. Smetonos skambinimo technikai ir kad to paties kompozitoriaus B - moll sonatos pabaiga nuskambėjusi tiesiog paslaptingai, o G - moll baladės kodą tas pats kritikas įvertino kaip „tour de force“.

The Times kritikas A. Smetonos Chopino interpretacijai taipogi nerado nieko prikiština, anaipol, jis kaip tik iškėlė „energiją ir stiprų“ Chopino atlikimą.

The Times kritikui didžiausią išpūdį koncerte padaręs pianisto „stiprus ritmo pojūtis ir klaviatūros technikos tobulybė“, o Daily Telegraph kritikas koncerto recenziją pradėjo žodžiais: „Viskas, ką Antanas Smetona skambino, turėjo grandioziškumą“. Reiklų Londono muzikos kritikų jaunojo menininko debiuto šiame mieste vertinimas iš tiesų buvo teigiamas.

Londono Wigmoro Hall paprastai laikoma į pasaulinę plotmę besiveržiančių menininkų savotišku tramplynu. Retas koncertas čia pripildo daugiau kaip pusę salės. Todėl ypačiai malonu buvo matyti lietuvių menininko koncerte apypilnę auditoriją, kuri, kaip jau minėjome, su atidžiu dėmesiu ir susikaupimu išklaušė programos. Audringos katutės koncerto pabaigoje pianistą pakartotinai išaukė į podiumą ir bisui išprašė dar poros pakartojimų. (e. i.)

Daily Telegraph kritikas pastebėjo, kad Chopino „Marche funebre“ ypačiai tiko A. Smetonos skambinimo technikai ir kad to paties kompozitoriaus B - moll sonatos pabaiga nuskambėjusi tiesiog paslaptingai, o G - moll baladės kodą tas pats kritikas įvertino kaip „tour de force“.

The Times kritikas A. Smetonos Chopino interpretacijai taipogi nerado nieko prikiština, anaipol, jis kaip tik iškėlė „energiją ir stiprų“ Chopino atlikimą.

The Times kritikui didžiausią išpūdį koncerte padaręs pianisto „stiprus ritmo pojūtis ir klaviatūros technikos tobulybė“, o Daily Telegraph kritikas koncerto recenziją pradėjo žodžiais: „Viskas, ką Antanas Smetona skambino, turėjo grandioziškumą“. Reiklų Londono muzikos kritikų jaunojo menininko debiuto šiame mieste vertinimas iš tiesų buvo teigiamas.

Londono Wigmoro Hall paprastai laikoma į pasaulinę plotmę besiveržiančių menininkų savotišku tramplynu. Retas koncertas čia pripildo daugiau kaip pusę salės. Todėl ypačiai malonu buvo matyti lietuvių menininko koncerte apypilnę auditoriją, kuri, kaip jau minėjome, su atidžiu dėmesiu ir susikaupimu išklaušė programos. Audringos katutės koncerto pabaigoje pianistą pakartotinai išaukė į podiumą ir bisui išprašė dar poros pakartojimų. (e. i.)

toriaus E - dur sonatą „Les Adieux“. Ypačiai greitiosios sonatos dalyse pilnai atsiskleidė pianisto A. Smetonos skambinimo dinamika ir virtuoziškumas, nors The Times kritikas ir iškėlė, kad „Les Adieux“ įžanga ir andante dalis reikalaušios nuoširdesnio ir šiltesnio pojūčio.

Koncertuose retai girdima pomirtinė Schuberto C - moll sonata bent europiečiams klausytojams, tur būt, paliko mialiausių išpūdį. Ją skambindamas pianistas parodė, kad jam nesvetimas ir lyriškas interpretavimas, kur kūriny to reikalauja.

Antroji vakaro dalis ištiesai buvo skirta Chopinui, kuris bene bus populiariausias kompozitorius piano koncertuose. Klausytojams, pripratusiems prie „senosios europietiškos mokyklos“, A. Smetonos Chopinas buvo savotiškai naujas ir kažkaip kitoniškas, bet tuo pačiu neabejotinai įspūdingas ir pagaunantis.

Daily Telegraph kritikas pastebėjo, kad Chopino „Marche funebre“ ypačiai tiko A. Smetonos skambinimo technikai ir kad to paties kompozitoriaus B - moll sonatos pabaiga nuskambėjusi tiesiog paslaptingai, o G - moll baladės kodą tas pats kritikas įvertino kaip „tour de force“.

The Times kritikas A. Smetonos Chopino interpretacijai taipogi nerado nieko prikiština, anaipol, jis kaip tik iškėlė „energiją ir stiprų“ Chopino atlikimą.

The Times kritikui didžiausią išpūdį koncerte padaręs pianisto „stiprus ritmo pojūtis ir klaviatūros technikos tobulybė“, o Daily Telegraph kritikas koncerto recenziją pradėjo žodžiais: „Viskas, ką Antanas Smetona skambino, turėjo grandioziškumą“. Reiklų Londono muzikos kritikų jaunojo menininko debiuto šiame mieste vertinimas iš tiesų buvo teigiamas.

Londono Wigmoro Hall paprastai laikoma į pasaulinę plotmę besiveržiančių menininkų savotišku tramplynu. Retas koncertas čia pripildo daugiau kaip pusę salės. Todėl ypačiai malonu buvo matyti lietuvių menininko koncerte apypilnę auditoriją, kuri, kaip jau minėjome, su atidžiu dėmesiu ir susikaupimu išklaušė programos. Audringos katutės koncerto pabaigoje pianistą pakartotinai išaukė į podiumą ir bisui išprašė dar poros pakartojimų. (e. i.)

Daily Telegraph kritikas pastebėjo, kad Chopino „Marche funebre“ ypačiai tiko A. Smetonos skambinimo technikai ir kad to paties kompozitoriaus B - moll sonatos pabaiga nuskambėjusi tiesiog paslaptingai, o G - moll baladės kodą tas pats kritikas įvertino kaip „tour de force“.

The Times kritikas A. Smetonos Chopino interpretacijai taipogi nerado nieko prikiština, anaipol, jis kaip tik iškėlė „energiją ir stiprų“ Chopino atlikimą.

The Times kritikui didžiausią išpūdį koncerte padaręs pianisto „stiprus ritmo pojūtis ir klaviatūros technikos tobulybė“, o Daily Telegraph kritikas koncerto recenziją pradėjo žodžiais: „Viskas, ką Antanas Smetona skambino, turėjo grandioziškumą“. Reiklų Londono muzikos kritikų jaunojo menininko debiuto šiame mieste vertinimas iš tiesų buvo teigiamas.